

بررسی کشت مخلوط (توام) خیار و گوجه فرنگی زیر پوشش پلاستیک در منطقه جیرفت

یداله میرزایی، غلامرضا افشارمنش، نعمت اله ابو سعیدی، علی بهرج

مرکز تحقیقات کشاورزی جیرفت و کهنوج

منطقه جیرفت یکی از قطب‌های مهم کشاورزی ایران است، هر ساله ۷۰ - ۵۰ هزار هکتار، انواع محصولات جالیزی زیر پوشش پلاستیک و در شرایط گلخانه در این منطقه کشت و کار می‌شوند که فصل کاشت اکثر آن‌ها با هم یکی است، جهت کاهش سطح زیر کشت محصولات جالیزی (خیار و گوجه‌فرنگی) و در عین حال داشتن تولیدات این محصولات، به همین میزان و یا بیشتر برای آزادسازی قسمتی از اراضی به منظور جایگزینی کشت محصولات استراتژیک، آزمایشی در قالب بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار به مدت دو سال (۸۲ - ۱۳۸۰) اجرا گردید. در این تحقیق، تک کشتی گوجه-

سبزیکاری - پوستر

فرنگی زیر پوشش پلاستیک (تونل کوتاه)، تک کشتی خیار زیر پوشش پلاستیک (تونل نیمه بلند)، کشت مخلوط خیار و گوجه‌فرنگی زیر پوشش پلاستیک (تونل نیمه بلند) بررسی گردید، تاریخ کاشت هر دو محصول به صورت خالص (تک کشتی) و مخلوط (توأم)، اواخر آبان‌ماه انجام شد، در طی دوره داشت علاوه بر مراقبت‌های زراعی، یادداشت‌برداری‌های لازم فاکتورهای مورد نظر و برداشت و توزین عملکرد محصول ثبت گردید، داده‌های حاصله مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت، نتایج نشان داد، در تک کشتی خیار ۴۷/۰۲ تن و در تک کشتی گوجه‌فرنگی ۶۴/۶ تن (زیر پوشش پلاستیک) در هکتار محصول از هر کدام به دست آمد، در مخلوط خیار و گوجه‌فرنگی کشت زیر پوشش پلاستیک، ۲۹/۵ تن خیار و ۳۲/۰۷ تن گوجه‌فرنگی (در هکتار) حاصل شد، عملکرد نسبی این دو گیاه در مخلوط ۰/۶۲۷ و ۰/۴۹۶ تن در هکتار به ترتیب برای خیار و گوجه‌فرنگی بوده است و نسبت برابری زمین (LER) این دو محصول برابر با ۱/۱ بود. در مخلوط خیار و گوجه‌فرنگی در کشت زیر پوشش پلاستیک، با توجه به محاسبه نسب برابری زمین (LER = ۱/۱)، در نتیجه کشت مخلوط نسبت به تک کشتی آن‌ها برتری و ارجحیت دارد.